

اینکه تنها زن پرورش دهنده

کروکودیل در خاورمیانه یک

مشهدی است و همین حوالی

مشهد کارش را انجام می دهد.

جذاب و البته منحصر به فرد است

اما با همه جذابیت ها

وحشتناک است.

شهربانو

شنبه
۲۶ مهر ۱۴۰۱
۲۱ ربيع الاول ۱۴۴۴ شماره ۳۷۸۶

۴

تا ملک آباد در سراسر راه به این فکر می کنم قرار است با زنی روبه رو شوم که احتمالا شانه هایی پهن، چهره ای درشت و دست هایی زمخت دارد، زنی که به جای پرورش گل و بلبل سراغ پرورش خاص ترین و در عین حال ترسناک ترین موجود روی

زمین رفته است که آدم می خورد! موجودی که به دلیل داشتن حافظه کوتاه مدت، حتی به صاحب خود رحم نمی کند و در کسری از ثانیه، با آواره های محکم و دندان های تیزی که دارد یک لقمه ات می کند، موجودی که سالی هشتاد گردشگر و دونفر از پرورش دهندگان خود را در جهان می خورد یا دچار قطع عضو می کند. مهری رمضانی برعکس همه تصورات من زنی جوان و خوش روست، زنی با سه فرزند که به جای تکرار تکرارها از سال ۹۰ به دنبال کاری خاص رفته است. این انتخاب بارها او را تا پای مرگ برده و اگر لحظه ای غفلت می کرده است، حتما وعده غذایی یکی از همین کروکودیل هایی می شده که میلیاردری برای آن ها خرج کرده است. «چون رشته ام جانورشناسی بود، به دنبال کاری نو بودم. اولین جرقه پرورش کروکودیل در سفر به چابهار به ذهنم زد. برای دیدن گاندوها رفته بودیم که نگهبان آنجا گفت در دنیا تنها ۱۰ نفر کروکودیل پرورش می دهند که هشت نفر از آن ها زن هستند.»

گفت: یک خانم و پرورش کروکودیل؟!+

سفر به چابهار کاری خاص را در ذهن او جرقه می زند. «این شد که ۱۸ فروردین سال ۹۰ برای اولین بار درخواست پرورش کروکودیل را به شیلات استان و هم زمان به نظام مهندسی، جهاد کشاورزی، دامپزشکی، محیط زیست و اداراتی که تسلط مستقیم به کار ما دارند ارائه دادم و با گذراندن دوره های مختلف، موافقت نامه اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره برداری گرفتم. خاطرم هست وقتی برای درخواست مجوز رفته بودم، آقایایی که آنجا مسئول بود گفت: یک خانم و پرورش کروکودیل؟! آقایان در این کار مانده اند چه برسد به شما که خانمی! امکان ندارد بتوانی این کار را راه بیندازی! همین حرف او به من انگیزه داد. شاید اگر موافقت می کرد و می گفت می توانی، این قدر انگیزه برای کار پیدا نمی کردم و وسط کار با سختی ها و سنگ اندازی هایی که بود کنار می کشیدم ولی چون می خواستم بگویم و اثبات کنم که می توانم، ادامه دادم و پای همه سختی ها ایستادم. اتفاقا روزی که پروانه گرفتم پیش همان آقا رفتم. دیگر مسئولیتی نداشت ولی رفتم و گفتم که دیدید توانستم؟! بابت آن حرف که انگیزه من شد از او تشکر هم کردم.»

در میدان مین کار

گفت و گو با تنها بانوی پرورش دهنده کروکودیل

می گفتند پرورش ماهی بزنم

آن قدر پای کارش بوده است که وقتی مجبور به گرفتن مشاور حقوقی برای پروژه می شود، خودش شروع می کند به خواندن رشته حقوق زیرا مشاور حقوقی برای انجام کار ۱۰ درصد از سود مجموعه را طلب می کند و او برای اینکه هزینه های کمتر شود، خودش حقوق می خواند. به نظر می رسد یکی از دلایل موفقیت او این است که هم رئیس کار خودش است و هم سرایدار کارش. از هجده سالگی تجربه کار دارد و سه مؤسسه در حوزه های مختلف از قبیل کامپیوتر و حسابداری را مدیریت می کرده است. برای شروع این کار نیز خودش و همسرش همه سرمایه شان را به میان می آورند و در مجموع ۸ میلیارد تومان سرمایه گذاری می کنند.

به عنوان اولین زن در این حوزه از سال ۹۰ شروع می کند به درخواست دادن برای کاری خاص. این در حالی است که می داند اولین ها همیشه باید سختی های زیادی را پشت سر بگذارند. «در این ۱۰ سال هر چالش و هر سنگ اندازی ای بود تجربه کردم. از ابرادگیری ها و چالش های اداری بگیرد تا کنایه هایی که دوستان و نزدیکان به من می زدند. خیلی ها می گفتند پرورش قارچ یا ماهی بزنم. می گفتند زود بازده است و سود خوبی دارد و البته وام های خوبی هم برای آن می دهند اما من به دنبال تجربه کاری خاص بودم. نمی خواستم از روی دست دیگران تکرار کنم. حتی به من گفتند این حیوان در منطقه گرمسیری می تواند زندگی کند و اینجا نمی شود آن را پرورش داد ولی من گفتم محیط مصنوعی استوایی درست می کنم. آب شور هم برای آن ها تأمین کردم.»

